

Lyset

Tekst: Dy Plambeck, 2023
Musik: Marianne Søgaard, 2023

1. Det er svært at skel - ne ve - jen ud fra ve - jen hjem når ga - der - ne er for -
lad - te. For - an by - ens Bil - ka står en mand og græ - der højt. Vi
er in - gen an - dre end os selv al - li - ge - vel er vi hin - an - den.
Det er ly - set, der strøm - mer gen - nem dig. Det er ly - set, når du for -
tæl - ler mig i dit barn - doms - hjem var der en him - mel - sti - ge løft blik - ket vi er
min - dre end sky - er - ne men vi er stør - re end os selv.

1. Det er svært at skelne vejen ud fra vejen hjem
når gaderne er forladte.
Foran byens Bilka står en mand og græder højt.
Vi er ingen andre end os selv
alligevel er vi hinanden.

omkvæd:

Det er lyset, der strømmer gennem dig,
det er lyset, når du fortæller mig
i dit barndomshjem
var der en himmelstige
løft blikket
vi er mindre end skyerne
men vi er større
end os selv.

2. Bladet fejer over gaden, som er lukket til
med asfalt og spor af fødder.
Gaden var engang en å med fisk, der svømmede.
Den grædende siger: Tænk på mig,
hver gang du hører lyden af regnen.

omkvæd:

Det er lyset, der strømmer gennem dig...

3. Øverst i et højhus åbnes vinduet på klem.
Der findes så mange veje
ud af ensomheden, langs en boulevard og ind
i huset af sten så levende.
Vi sidder her og hører det tale.

omkvæd:

Det er lyset, der strømmer gennem dig...

4. Bølger flytter sig, et dige brister, huset med
de levende stene står dér.
Mandens gråd er ophørt. Mærk de andre er en kraft
der løfter dig op fra sorgens dynd
af himmelstigens lyseblå akse.

omkvæd:

Det er lyset, der strømmer gennem dig...